

§ 3.

Ujednání pojistných smluv na život a proti úrazům, sjednaných na území Protektorátu Čechy a Morava před účinností nařízení o určitém poměru jednotky bývalé československé měny, na niž znějí pojistná plnění, k jednotce cizí měny nebo o určitém obsahu ryzího zlata v jednotce bývalé československé měny, jsou neplatná ode dne účinnosti tohoto nařízení. Smluvní strana, která před účinností nařízení podle takového ujednání plnila v tuzemské měně částky větší, než na kolik jednotek bývalé československé měny nominálně znějí pojistná plnění, má nárok na vrácení rozdílu se 4% úroky. Smluvní strana, které před účinností nařízení podle takového ujednání byly v tuzemské měně plněny částky menší, než na kolik jednotek bývalé československé měny nominálně znějí pojistná plnění, má nárok na doplacení rozdílu se 4% úroky.

§ 4.

Byla-li na území Protektorátu Čechy a Morava před účinností nařízení sjednána pojistná smlouva na život a proti úrazům s pojistnými plněními v československých dukátech, jsou smluvní strany povinny do šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto nařízení sjednatí přeměnu plnění na tuzemskou měnu. Nedojde-li do této doby k dohodě, přepočítají se plnění v československých dukátech na tuzemskou měnu podle zásad, které stanoví ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem financí.

§ 5.

Pojistitel jest povinen oznámiti pojistníku do tří měsíců ode dne účinnosti tohoto nařízení doporučeným dopisem na poslední jeho známé bydliště přepočítání provedené podle §§ 2 a 3, a žádá-li pojistník o to, vydati mu pojistku s přepočtenými pojistnými plněními.

§ 6.

(1) Přestoupí-li pojistitel, pojistník a osoby zprostředkující uzavření pojistné smlouvy zákaz podle § 1, odst. 1 nebo se o to pokusí, budou potrestáni — nejde-li o čin soudně trestný — okresním úřadem pro přestupek pokutou od 50 K do 10.000 K. V případě nedobytnosti budiž pokuta přeměněna v trest vězení podle míry zavinění, nejdéle však v trvání čtyř týdnů.

(2) Tyto tresty se ukládají, dopustí-li se přestupku právnická osoba, tomu jejímu orgánu, který je podle platných předpisů povolán

ji v takové věci zastupovati. Skládá-li se tento orgán z několika fyzických osob, jsou trestně odpovědní ty z nich, jež nedokáží, že nepřivedly trestné činnosti. Právnická osoba ručí rukou společnou a nerozdílnou s potrestaným za zaplacení pokuty a nákladů řízení jemu uložených.

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě s ministry financí a spravedlnosti.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kapras v. r.

Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Klumpar v. r.

255.

Vládní nařízení

ze dne 7. září 1939

o zrušení vojenského soudnictví.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Vojenské soudy a vojenské úřady veřejné žaloby se zrušují.

§ 2.

Pro osoby, které dosud podléhaly vojenským trestním zákonům a vojenským soudům, platí obecně platné trestní zákony. Trestní řízení proti nim se koná před soudy obecně příslušnými podle předpisů o řízení pro tyto soudy platných.

§ 3.

(1) V trestním řízení, které bylo u vojenských soudů již zahájeno, ale nebylo do dne účinnosti tohoto nařízení pravoplatně skončeno, budiž pokračováno. Pokračovati v něm náleží soudu obecně příslušnému, a to místo soudu brigádního soudu okresnímu, místo soudu divisního soudu krajskému a místo nejvyššího vojenského soudu nejvyššímu soudu.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně o úřadech veřejné žaloby.

§ 4.

O pokračování v trestním řízení ve věcech, ve kterých nebylo řízení do dne účinnosti tohoto nařízení u vojenského soudu (úřadu veřejné žaloby) skončeno ani pravoplatným zastavením ani rozsudkem první stolice, platí tato ustanovení:

1. V řízení se pokračuje podle předpisů platných pro soud (úřad) nyní příslušný (§ 3); užije se v něm trestních zákonů obecně platných, pokud dosavadní zákony nebyly pro obviněného příznivější.

2. Na rozhodnutí, jimiž bylo odepřeno trestní stíhání nebo zastaveno vyhledávací řízení, hledí se, nenabyla-li do dne účinnosti tohoto nařízení právní moci, jako by nebyla vydána.

3. Písemné žaloby a trestní návrhy pozbývají platnosti.

4. Veškeré soudní úkony, které již byly vykonány, pokládají se za soudní úkony vyhledávací.

5. Jde-li o čin, který lze podle předpisů platných pro soud nyní příslušný stíhati jen žalobou soukromou, pokračuje se v řízení jen, když osoba k soukromé žalobě oprávněná o to požádá u soudu nyní příslušného do jednoho měsíce ode dne účinnosti tohoto nařízení.

§ 5.

O pokračování v trestním řízení ve věcech, ve kterých do dne účinnosti tohoto nařízení byl vojenským soudem první stolice již vydán rozsudek, platí tato ustanovení:

1. V řízení se pokračuje až do pravoplatného skončení před soudem nyní příslušným (§ 3), avšak podle zákonů a předpisů, které platily pro soud, který vydal rozsudek v první stolici; bude-li však rozsudek zrušen a věc vrácena k novému projednání v první stolici, pokračuje se v řízení podle ustanovení § 4.

2. Opravný prostředek proti rozsudku brádního soudu může být podán také u okresního soudu a opravný prostředek proti rozsudku divisního soudu také u krajského soudu, v jejichž obvodě bylo sídlo soudu, proti jehož rozsudku opravný prostředek směřuje.

3. Ustanovení § 4, č. 5 platí jen tehdy, když má dojít k novému rozhodování o vině. V tomto případě je podati žádost za pokračování v řízení do osmi dnů potom, když osoba

oprávněná k soukromé žalobě o tom byla soudem zpravena.

§ 6.

(1) Je-li potřebí vykonati soudní (úřední) úkon ve věci, která byla do dne účinnosti tohoto nařízení u vojenského soudu (úřadu veřejné žaloby) pravoplatně skončena, vykonají jej soudy (úřady) nyní příslušné podle předpisů pro ně platných.

(2) Působnost, která ve věcech uvedených v odstavci 1 příslušela ministru národní obrany, náleží ministru spravedlnosti.

§ 7.

Tresty na svobodě, uložené do dne účinnosti tohoto nařízení vojenskými soudy, vykonají se v trestnicích a v soudních věznicích podle předpisů platných pro tyto ústavy, trest vězení u dozorce podle předpisů platných pro výkon trestu vězení.

§ 8.

(1) Všechna ustanovení odporující tomuto nařízení se zrušují. Zejména se zrušuje vojenský trestní zákon z 15. ledna 1855, č. 19 ř. z., a vojenský trestní řád z 5. července 1912, č. 131 ř. z.

(2) Až do úpravy trestní odpovědnosti příslušníků četnictva a vládního vojska za porušení služebních povinností, nejdéle však na dobu šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto nařízení, zachovávají se pro uvedené osoby v platnosti ustanovení §§ 145, 147, 149, 150, 154, 156, 158, 230 až 242 vojenského trestního zákona, při čemž místo trestu smrti zastřešením a trestu žaláře od pěti do desíti let nastupuje trest žaláře od tří do pěti let.

§ 9.

Toto nařízení nabývá účinnosti osmého dne po vyhlášení; provede je ministr spravedlnosti.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kapras v. r.

Čipera v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.